

[Hauge.]

Kassebeholdningen formindskedes til Trods for, at den var meget angrebet og paa det Tidspunkt for lille og fremdeles er for lille. Den har været Genstand for Formindskelse i en Række af Aar; og ingen vil med Rimelighed kunne paastaa, at den Kassebeholdning, vi nu har, er tilstrækkelig for Stats-husholdningen; paa ingen Maade.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, der talte som Ordfører for Venstre, sagde — og det var naturligvis for at stille den højtærede Finansminister i særligt Relief —, at det, som den tidligere Finansminister havde kunnet tillade sig, naar han overhovedet havde kunnet styre Finansministeriet, var en Følge af, at den nuværende Finansminister havde tilrettelagt hele Grundlaget derfor; den nuværende Finansministers Forgænger havde i Virkeligheden ikke behøvet at gøre andet end at regere paa det Grundlag, der var givet ham af Venstre. Det er noget farligt at udtale sig saaledes, naar man ikke sidder anderledes i det, end Venstres nuværende Finansminister sidder i det. Hvem var det, der tilvejebragte disse godt 9 Mill. Kr., som den nuværende højtærede Finansminister kunde hente fra Formueregnskabet og lægge over i Driftsregnskabet? Det var hans Forgænger, det var Landstingsmand Bramsnæs, der straks, da han overtog Styrelsen af Finanserne, saa, at det var en bydende Nødvendighed at faa Statsgælden bragt ned og faa de 40 Mill. Kr., som skyldtes til Nationalbanken, betalt, og i den Anledning tilvejebragte han en ekstra Beskatning, den saakaldte Valutabeskatning, i Henhold til Loven af 1924, der skulde tjene til at afbetale Statsgælden og til Styrkelse af Kassebeholdningen. Efter at de 40 Mill. Kr. var betalt, blev der et Overskud paa 9 Mill. Kr., og dem har den højtærede Finansminister tilladt sig at forbruge. Han har altsaa i Virkeligheden kunnet klare en vanskelig Situation ved at forbruge Penge, som hans Forgænger havde tilvejebragt, rigtignok til et helt andet Formaal end det, den højtærede Finansminister nu bruger Pengene til; han har kunnet gøre sig til gode med sin Forgængers Arbejde, for at bruge en Vending, der svarer til, hvad Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, har tilladt sig overfor Forgængeren Hr. Bramsnæs. I Stedet for at bruge Pengene til at afbetale Statsgælden og til at styrke Kassebeholdningen har den højtærede Finansminister i det Aar, han nu har aflagt Regnskab for, altsaa hans første Finansaar i hans nuværende Periode, *forøget* Statsgælden. Statsgælden var opgjort til at være

1 163 Mill. Kr., da han tiltraadte, han har i dette Aar forøget den med 9 Mill. Kr. til 1 172 Mill. Kr. I det samme Aar, som der er aflagt Regnskab for, er Kasse- og Bankbeholdningen formindsket fra 20 773 000 Kr. til kun 14 521 000 Kr., altsaa med $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og Statsgælden er forøget med 9 Mill. Kr. Det er det virkelige Forhold. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har været opmærksom paa dette, der er ingen Tvivl om, at den højtærede Finansminister selv kender det. Der skal mere end Velvillie, der skal speciel Venstretaktik til for at faa saadanne Resultater fremstillet som Udslag af genialt Finansstyre, og det saa meget mere, som det fra alle Sider maa erkendes, at vor Statsgæld i Forvejen er for stor og vor kontante Kassebeholdning for lille. Jeg tror ikke, der er nogen her i Rigsdagen, som tør paastaa, at det ikke er en Nødvendighed at drage Om-sorg for at faa Statsgælden bragt ned. Nu hørte vi da ogsaa en anden Ordfører for Venstre gøre opmærksom paa, at Statsgælden var for stor, at den store Rentebyrde, der følger af Statsgælden, tynger haardt paa Finanserne, og at det nu er nødvendigt at faa Statsgælden bragt ned. Det stemmede ganske vist noget ejendommeligt med de Udtalelser, som den højtærede Finansminister fremsatte, da han fremlagde Finanslovforslaget, thi da bebudede den højtærede Finansminister nye Statslaan, men nu kommer Venstres anden Ordfører og siger: Nej, det kan vi ikke taale, vi maa vogte os for at forøge Statsgælden, han skitserede oven i Købet en Plan, hvorefter vi kunde faa Statsgælden afbetalt — han har dog altsaa Sans for, at Statsgælden er for stor, at det ikke kan være helt rigtigt med den kolossale Statsgæld, vi nu har, og den enorme Rentebyrde, som er en Følge deraf.

Hvad Nedbringelsen af Udgifterne paa Statsbudgettet angaar, forekommer det mig heller ikke, at der er nogen virkelig Grund til den Lovprisning, som Venstres Ordfører har ladet blive Ledelsen til Del, den udfordrer til Modsigelse. Paa Udgifts-siden paa det Driftsbudget for 1927—28, som Finansminister Bramsnæs fremlagde i Oktober 1926, var der en Udgift paa $340\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; paa det Finanslovforslag, den højtærede Finansminister nu møder med, og som betegnes som noget ganske enestaaende, noget, kun en saa genial Mand som den nuværende Finansminister kunde tilvejebringe, noget, Befolkningen, som den anden Ordfører for Venstre udtrykte det, har ventet paa i mange Aar, er der en Ud-gift paa Driftsbudgettet paa $313\frac{1}{4}$ Mill. Kr.,